

Cine-ar putea-nțelege?

Nicu Hăloiu

Cine-ar putea-nțelege?

Cine-ar putea-nțelege vreodată neființa,
ca fiind mai grea decât tot ce există,
veșnic fericită, de-asemeni veșnic tristă,
nimicul care-i totul, răbdarea și putința?

Cine-ar putea-nțelege ce șoptește-o piatră,
când vântul o atinge și timpul o străbate,
sfidând eternitatea, născută fără moarte,
ce fi-va iarăși praful ce-a fost și altă dată?

Cine-ar putea-nțelege ce spune oare ploaia
ce mângâie o frunză cu stropul ei curat,
răcorindu-i fruntea, stingând în ea văpaia,
să bucure copacul ce-o soarbe însetat?

Cine-ar putea-nțelege ce poate fi iubirea,
acel nimic ce-i totul, mirabilă simțire,
neviul ce nu moare, păstrându-și tainic firea,
eterna neființă, izvor de fericire?!